

ΙΣΟΤΗΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ
ΖΗΛΟΤΗΣ

Α Θ Η Ν Α

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΤΕΚΤΟΝΙΚΟΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΙΟΥΝΙΟΣ 1893

ΙΣΟΤΗΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ

ΑΘΗΝΑ

ΤΕΚΤΟΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΜΗΝΙΑΙΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΣΔΗΡΟΤΕΑ
 'Εν Ελλάδι δρ. 5
 'Εν τῷ 'Εξωτερικῷ φρ. 20. 5

ΕΚΔΟΤΑΙ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΞΕΤΑΙ
 ΑΘ. Ε. ΒΡΥΖΑΚΗΣ
 'Ιπ. Ρ. † τίως Σεβ. τῆς Σ. Στ. ἡ
 Ἀθηνᾶς.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ
 ΑΘ. ΒΡΥΖΑΚΗΝ
 ἐδὸς Πανεπιστημίου, ἀρ. 26.-'Αθήνας.

ΑΝΤ. Ι. ΧΑΛΙΚΙΟΠΟΥΛΟΣ
 'Ιπ. τοῦ Ρ. †, τίως Α΄. 'Εκ. τῆς
 Σ. Στ. ἡ Ἀθηνᾶς, Μεγ. ἤθησ.
 τῆς Μ. Ἀν. τῆς Ἑλλάδος.

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ
 μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

Ο ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΣ ΑΔ.: ΚΛΕΑΝΘΗΣ ΣΚΑΛΙΕΡΗΣ

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΥΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝΟΥ ΑΔ.: ΜΟΥΡΑΤ Ε΄.

Ἐπίρτατον θεωρῶ καθῆκον νὰ ἱστορήσω ἐνταῦθα ἐν ὀλίγοις γε-
 γονότα τινά, τιμῶντα τὰ τεκτ. χρονικά καὶ περιβάλλοντα διὰ νέας
 λάμπειας τὸ ἡμέτερον τάγμα κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσαετηρίδα,
 καὶ μεγάλην ἔχοντα σημασίαν, ὅτε ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των ἐπισπά-

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ὁ αείμνηστος ἀδ.: Κλεάνθης Σκαλιέρης. Αποκαλύψεις
 περὶ τῆς μύσεως τοῦ Σουλτάνου ἀδ.: Μουράτ Ε΄. ὑπὸ
 Αντ. Ι. Χαλικιοπούλου σελ. 81
 Επισκέπται, ὑπὸ Φίλωνος » 87
 Ἀνὰ τὰς Στοάς, ὑπὸ Ἀθ. Βρυζάκη » 88
 Λέο Taxil, ὑπὸ Φίλωνος » 90
 Συμβούλιον Μ.: Αν.: τῆς Ἑλλ.:, ὑπὸ Α. Βρυζάκη » 92
 Στοιχειώδης τεκτ.: διδ.: ἀ. βαθ.: ὑπὸ Καλλιβωκᾶ » 93
 Ἀδελφικὰ συμβάντα » 96

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τοῖς ἀδ.: συνδρομηταῖς.

Ἀναγκαζόμεθα νὰ παρακαλέσωμεν τοὺς ἀδ.: συνδρομητὰς
 νὰ ταχύνωσι τὴν καταβολὴν τῆς μικρᾶς συνδρομῆς των, ἵνα
 μὴ παρεντίθενται προσκόμματα εἰς τὴν τακτικὴν ἐκδοσιν τοῦ
 φύλλου.

Ἡμεῖς προθύμως παρέχομεν ἄνευ ἀμοιβῆς τὴν διανοητικὴν
 ἡμῶν ἐργασίαν εἰς πλουτισμὸν καὶ ἀξιοπρεπὴ σύνταξιν τῆς
 «Ἀθηνᾶς», θὰ ἦτο ὁμως ὅπως ἄδικον νὰ ὑποβαλλώμεθα καὶ
 εἰς ζημίας ὑλικὰς ἕνεκα τῶν καθυστερήσεων τῶν ἀγ.: ἀδ.:
 οἵτινες πρέπει νὰ γνωρίσωσιν, ὅτι ἡ εὐτελής αὐτῶν συνδρομὴ
 καταβαλλομένη ἀπαλλάσσει ἡμᾶς δυσχερειῶν, αἰτινες σπουδαίως
 παραβλάπτουσι τὴν κανονικὴν τοῦ περιοδικοῦ ἐκδοσιν.

σαντα τὴν προσοχὴν καὶ τὸν θαυμασμόν συμπάντος τοῦ τεκτ. κόσμου.

Τὰ γεγονότα ταῦτα διὰ τὸν ἐλευθεροτεκτονισμόν, τὰ πρωτοφανῆ ἐν τοῖς τεκτ. χρονικοῖς, εἰσὶ τὰ κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ μεταστάντος ἀδ. ἡμῶν Κλεάνθους Σκαλιέρη εἰς τὰ τεκτ. μυστήρια μῆσιν τοῦ Σουλτάνου Μουράτ Ε', τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ πρίγκηπος Νουρεδδίν ἐφέντη, καὶ ἄλλων τὰ μάλιστα σημαίνοντων Ὁθωμανῶν, ὧν τὰ ὀνόματα διὰ λόγους τεκτ. ἀδυνατῶ νὰ γνωρίσω εἰς τὸν τεκτονισμόν.

Ἴνα ὅμως χρονολογικὴν ἀκολουθήσω σειρὰν, πρὸς δὲ ἵνα καταληπταί γείνωσιν αἱ τεκτ. αὐταὶ ἐνέργειαι, ἐπιτραπήτω μοι νὰ εἶπω τινὰ προεισαγωγικῶς περὶ τοῦ ἀδ. Κλεάνθους Σκαλιέρη, τοῦ εἰς πλείστας τεκτ. Στ. ἐπιτίμου διατελέσαντος μέλους καὶ τῶν μεγαλειτέρων βαθμῶν ἀξιωθέντος δι' ἃς παρίσχεν ὑπηρεσίας τῷ ἡμετέρῳ τάγματι.

Ὁ Κλεάνθης Σκαλιέρης ἐγεννήθη τῷ 1836 ὑπὸ γονέων εὐγενοῦς καταγωγῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὅπου ἀποπερατώσας τὰς ἐγκυκλοπαιδικὰς αὐτοῦ σπουδὰς, ἐπεδόθη ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας εἰς ἐμπορικὰς ἐργασίας καὶ περιφανῆ κατέσχε θέσιν ἐν τῷ χρηματιστικῷ τῆς πατρίδος του κόσμῳ, ἐκτιμηθεὶς διὰ τὴν μέχρις ἀπιθάνου ἀκεραιότητα τοῦ χαρακτῆρός του καὶ τὴν ἀναλλοίωτον τιμιότητά του. Ὁ Κλεάνθης Σκαλιέρης ἦτο ὁ μόνος ἐκ τῶν χρηματιστῶν καὶ τραπεζιτῶν, ὅστις ἐτήρησεν ἄπασας τὰς ὑποχρεώσεις του κατὰ τὰς πληξάσας τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀγορὰν συμφορὰς, προτιμήσας νὰ στερηθῆ τῆς περιουσίας του ἢ νὰ φανῆ ἀσυνεπής. Φύσει ἀνησυχου πνεύματος ἄνθρωπος ὁ Κλεάνθης Σκαλιέρης καὶ εἰς ἄκρον φιλόπατρις, οὐχὶ ἀπαξ παρέσχεν εἰς τὸ ἔθνος πολλὰς ἀξίας λόγου ὑπηρεσίας κατὰ τε τὴν Κρητικὴν καὶ τὰς λοιπὰς τῆς Θεσσαλίας, Ἡπείρου καὶ Μακεδονίας ἐπαναστάσεις, καθὰ πολλοὶ ὁμολογοῦσι, καὶ ἐκηρύχθη θερμὸς πρόμαχος τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑλληνικῶν συμφερόντων. Ὁ ἀείμνηστος Ἐπ. Δεληγεώργης, ἐκτιμῶν τὰς ὑπηρεσίας του, πλειστάκις θερμὰ ἀπηύθυνεν αὐτῷ συγχαρητήρια. Ἀλλὰ καὶ ἐν εἰρήνῃ οὐδόλως ἐκάθειυεν ὁ χρηστός ἀνὴρ, διὰ παντὸς τρόπου ἐπιζητῶν νὰ εὐεργετῆ διὸ ὑπῆρξεν ὁ ἰδρυτὴς ἐταιρίας τινός, Φιλέργου καλουμένης, ἐταιρίας καθαρῶς ἑλληνικῆς, σκοπούσης τὴν ὑποστήριξιν τῶν πεινομένων Ἑλλήνων ἰδίᾳ καὶ παντὸς δυστυχοῦς ἐν γένει. Ἡ ἐταιρία αὕτη ἀνεδείχθη σῶτερρα τῶν

δυστυχῶν εἰς πολλοὺς ἔδωκεν ἐργασίαν, εἰς ἄλλους κεφάλαια πρὸς ἐργασίαν, καὶ πλείστους ἀπόρους συνέδραμε χρηματικῶς πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν σπουδῶν των.

Διὰ τὰς ἀρετὰς του ταύτας ὁ Κλεάνθης Σκαλιέρης ἠξιώθη τῆς φιλίας τοῦ πρίγκηπος Μουράτ ἐφέντη, μετὰ τοῦ ὁποῦ τοσοῦτο στενωῶς συνεδέθη, ὥστε ἐγένετο ὁ ἐμπιστος φίλος καὶ σύμβουλος του, καὶ ὁ ὁδηγὸς του εἰς τὰς περὶ ἐλευθερίας, ἰσότητος καὶ ἀδελφότητος ἀρχὰς τοῦ ἡμετέρου τάγματος.

Ὁ Κλεάνθης Σκαλιέρης, μνηθεὶς τῇ 9 Μαΐου 1865 (ε. π.) εἰς τὰ μυστήρια τοῦ ἐλευθεροτεκτονισμοῦ ἐν τῇ Στ. Στ. L' Union d' Orient τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῇ 7 Νοεμβρίου 1865 (ε. π.) εἰς τὸν Βον Συμ. βαθμ., τῇ 9 Φεβρουαρίου 1866 (ε. π.) εἰς τὸν Γον Συμ. βαθμ., τῇ 28 Ἰανουαρίου 1869 (ε. ν.) εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ροδ. † καὶ τῇ 20 Φεβρουαρίου 1875 εἰς τοὺς ἀνωτάτους τοῦ τάγματος βαθμ. ἐν αὐτῇ τῇ Μεγ. Ἀνατ. τῶν Παρισίων, ὅπου ἔτυχεν ἐξαιρετικῆς ὑποδοχῆς μετὰ τυμπάνων καὶ φώτων, ἦτο ἐκ τῶν εὐαριθμῶν ἐκείνων ἀδ. τῶν μὴ ἀρκουμένων εἰς τὰ τετριμμένα καὶ τὰ συνήθη, ἀλλὰ προσπαθούντων διὰ νέων ἔργων, τιμώντων τὸν τεκτονισμόν, νὰ δώσωσι νέαν λάμψιν καὶ νέον κῦρος εἰς τὸν ἀδιαφιλονεικῆτως ἐξοχὸν τοῦ ἐλευθεροτεκτονισμοῦ προορισμόν.

Συνέλαβεν ἰδέαν μεγαλουργόν, ἀξίαν τῆς συστάσεως καὶ τοῦ προορισμοῦ τοῦ ἡμετέρου τάγματος, ἰδέαν συνδυάζουσαν ἐξαιρέτως ἐν ἑαυτῇ τὰ γενικὰ τοῦ ἐλευθεροτεκτονισμοῦ συμφέροντα πρὸς τὰς ἰδιαιτάτας τοῦ ἔθνους ἡμῶν ἐλπίδας, ἰδέαν λύουσαν κατὰ τὸν ἐξοχὸν σύγχρονον πολιτικόν, τὸν φιλελεύθερον Γλάδστωνα, τὸ μέγα ζήτημα τῆς Ἀνατολῆς, τὸ ζήτημα ταῦτο τὸ ἐνδιαφέρον τῶσψ τὸν ἐλευθεροτεκτονισμόν, ὅσψ καὶ ἡμᾶς τοὺς Ἑλληνας ἰδίᾳ.

Βλέπων ὅτι τὰ ἐπικρατοῦντα ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει δύο ἰσχυρὰ στοιχεῖα, οἱ Τούρκοι καὶ οἱ Ἕλληες, ἐπολέμων καὶ κατεδολιεύοντο ἄλληλα, ἐνεκεν ἱστορικῶν παραδόσεων καὶ πατροπαράδοτων παθῶν, καὶ λυπούμενος διὰ τοῦτο ἐν τῇ τοῦ ἐλευθέρου τέκτονος ἰδιότητί του βλέπων ὅτι ἐκτὸς τοῦ ἀδυνάτου τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἰσότητος καὶ τῆς ἀδελφότητος ἐν χώρᾳ ὑπὸ τοιούτων ἀντιθέτων αἰσθημάτων ἐμπορουμένη, ἦτο ἐπίσης ἀδύνατος καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ τρίτου συστατικοῦ τῆς προόδου «τῆς ἐλευθερίας» ὑπὸ τὴν κρατοῦσαν ἀπολυταρχικὴν κυβέρνησιν βλέπων ὅτι ἡ ἀπομόνωσις καὶ ἀποκέντρωσις τῶν δύο αὐτῶν στοιχείων, τῶν Τούρκων καὶ τῶν Ἑλ-

λήνων, ἐζημίουν τοὺς τελευταίους εἰς τὰς προσφιλεστέρας αὐτῶν ἐλπίδας καὶ ὄνειρα καὶ παρέβλαπτον, διὰ παντός ἰσως, τὰ ἀναφαίρετα δικαιώματα τοῦ ἡμετέρου ἔθνους, ἅτε ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἀπειλούμενης τῆς ἀπωλείας τῶν δικαιώματι πληθυσμοῦ καὶ ἱστορικῶν παραδόσεων ἑλληνικῶν χωρῶν, ἐσκέφθη ὅτι τὸ μόνον μέσον προλήψεως ἐπικειμένης ξενικῆς ἐπιδρομῆς ἦτο ἡ ἀδελφοποίησις τῶν δύο αὐτῶν λαῶν, ἀδελφοποίησις, ἣτις, ἐπιρρωνύουσα τὰς δυνάμεις τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, καθίστα ταύτην ἰσχυρὸν κράτος καὶ ἐξησφάλιζε τὸ ἀκέραιον τῶν ὑπὸ τὴν δυναστείαν αὐτῆς ἑλληνικῶν χωρῶν.

Ἐπρεπεῖν ὅμως ἡ ἀδελφοποίησις αὕτη νὰ γείνη τοιοῦτω τρόπῳ, ὥστε οὐ μόνον τὸ Τουρκικὸν στοιχεῖον, ἰσχυρὸν καθιστάμενον, νὰ διεκδικῆ τὰ τοῦ κράτους δικαιώματα, ἀλλὰ καὶ τὸ Ἑλληνικόν, συμμετέχον τῆς διοικήσεως, νὰ δύναται καὶ αὐτό, τῶν αὐτῶν προνομίων ἀπολαμβάνον, τὰ αὐτὰ ἐπὶ τοῦ κράτους δικαιώματα νὰ διεκδικῆ καὶ νὰ ἦ ὁ ἀκείμητος φύλαξ τῆς ἀκεραιότητος τῆς ἐπικρατείας ταύτης, ἥς αἱ χῶραι σχεδὸν ἀπῆσαι ἑλληνικαὶ εἴσι καὶ ὑφ' Ἑλλήνων κατοικοῦνται.

Ὁ προσφορώτερος τρόπος τῆς πρακτικῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἰδέας ταύτης ἦτο ἡ ἀνακήρυξις Συνταγματικοῦ Χάρτου, τὰ αὐτὰ δικαιώματα εἰς ἀπαντας ἀναγνωρίζοντος, ἀνεὺ διακρίσεως φυλῆς ἢ θρησκείας, καὶ τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις κοινωνικὰς καὶ πολιτικὰς ἐκάστω ἐπιβάλλοντος. Ἴνα ὅμως ἡ ἀνακήρυξις τοιοῦτου Συντάγματος, τοὺς πάντας ἴσους ἀναγνωρίζοντος, ἢ δυνατὴ, ἔπρεπε πρὸ παντός νὰ εὐρεθῆ Σουλτάνος δεχόμενος τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ Συντάγματος, ὑπὸ φιλελευθέρων ἐμπνεόμενος αἰσθημάτων καὶ εὐχαρίστως ἀποδεχόμενος ν' ἀπορρίψῃ τὰς κληρονομικὰς καὶ περιβάλλουσας τὸν Σουλτάνον προνομίαις ἀντὶ τῶν συνταγματικῶν καὶ περιορισμένων ἐκείνων τοῦ συνταγματικοῦ ἄρχοντος.

Ὁ μόνος ἰκανὸς καὶ καταλλήλος διὰ τὴν θείαν καὶ εὐαγγελικὴν ἀποστολὴν ταύτην ἦτο ὁ ἐπίδοξος διάδοχος τοῦ Σουλτανικοῦ θρόνου, ὁ Μουράτ, οὗ τὰ γνωστὰ εὐγενῆ καὶ φιλελεύθερα αἰσθήματα παρεῖχον ἐλπίδας μεγάλας διὰ τὴν πραγμάτωσιν τοῦ μεγάλου τούτου τεκτονικοῦ ἔργου. Ἄλλ' ἔπρεπε, ὡς ἂν εὐγενῆ καὶ φιλελεύθερα καὶ ἂν ἦσαν τὰ αἰσθήματα ὑφ' ὧν ἐνεπνέετο, νὰ διαπαιδαγωγηθῆ καταλλήλως καὶ προετοιμασθῆ διὰ τὴν ἀξιοσημείωτον καὶ ἐκπληκτικὴν ἔντως πράξιν, ἣν ἡ ἐπὶ τοῦ θρόνου ἀνάδοξις τοῦ θά

ἐγκαινιάζεν. Ἐπρεπεῖν ἐπὶ τέλους, εἰ καὶ ὁ Μουράτ φύσει ἦτο τέκτων καὶ πρόθυμος, ὡς ἐκ τῶν περὶ αὐτοῦ γραφέντων ἐμφαίνεται, νὰ χορηγήσῃ πᾶσαν ἐλευθερίαν εἰς τὸν λαόν του, ἔπρεπε, λέγω, νὰ γείνη τακτικὴ παρασκευὴ καὶ σοβαρὰ μελέτη τῶν μέσων, δι' ὧν θὰ ἦτο ἐφικτὴ ἡ ἐκ βάθρων μεταβολὴ τοῦ πολιτεύματος.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον παρασκευασθεὶς δεόντως ἐμνήθη εἰς τὰ τοῦ τεκτονισμοῦ μυστήρια τῇ 20 Ὀκτωβρίου 1872 (ε. ν.) ἐν τῇ Στ. Στ. «ἡ Πρόδοξος» ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ τοῦ Σεβ. καὶ ἰδρυτοῦ τῆς Στ. ταύτης Κλεάνθους Σκαλιέρη εἰς τὸν 1ον Συμβ. Βαθ., τῇ 8 Δεκεμβρίου 1872 (ε. ν.) εἰς τὸν 2ον καὶ 3ον Συμβ. Βαθ., καὶ τῇ 8 Νοεμβρίου 1873 εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ροδ. †. Αἱ μυσθεῖς αὗται, κατόπιν κοινῆς συνεννοήσεως τῆς Μεγ. Ἀνατ. τῆς Γαλλίας καὶ τοῦ ἀδ. Σκαλιέρη, ἐγένοντο μυστικῶς, παρευρισκομένων μόνον τῶν πάσης ἐμπιστοσύνης μελῶν.

Συντελεσθέντος τοῦ πρωτοφανοῦς τούτου ἔργου διὰ τὰ τεκτ. χρονικά, τοῦ ἀναδειξαντος τὸν ἀδ. Μουράτ ἐφάμιλλον τῶν ἐνδοξοτέρων τῆς ὑψηλίου ἀπάσης ἡγεμόνων, συνετελέσθη καὶ ἡ διὰ πραγμάτων διατράνωσις τοῦ ἐφικτοῦ τῆς πραγματώσεως τοῦ μεγάλου τεκτ. ἔργου. Παρίστατο ὅμως ἡ ἀνάγκη συντόνου καὶ σοβαρᾶς ἐργασίας, ἐξασφαλίζουσης τοὺς πρώτους τούτους καρπούς τῆς νίκης καὶ παρεχούσης τῷ ἐνδόξῳ ἀδ. Μουράτ τὰ μέσα, δι' ὧν θὰ ἐφηρμοζέτο πρακτικῶς τὸ ἀναληθὲν ὑπ' αὐτοῦ ἔργον.

Τὴν ἐργασίαν ταύτην τῆς παρασκευῆς καὶ ἐφαρμογῆς ἀνέλαβεν ὁ Κλεάνθης Σκαλιέρης, ἔχων ὡς συνεργούς τὸν ἀδ. Louis Amiahlis δικηγόρον τότε ἐν Κωνσταντινουπόλει, νῦν δὲ δῆμαρχον ἐν Παρισίοις, τὸν ἀδ. A. Hollinsky ἀρχαῖον διπλωμάτην, τὸν Μιχῶτ πασσαῦν, πρῶτον Μίγαν Βεζύρην, τὸν σὺρ Γεώργιον Ἐλλιοτ, τότε πρεσβευτὴν τῆς Ἀγγλίας ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐκ συμφέροντος, ἵνα μὴ πραγματοποιηθῆ ἡ τότε ἐπικειμένη εἰσέλευσις τῆς Ρωσίας, τὸν πρεσβευτὴν τῆς Περσίας ἀδ. Μοσχίν-Χάν, προτιμῶντα τὴν ὅσον ἐνεστὶ μεγαλειτέραν ἐξασφάλισιν τῆς Ὀθωμανικῆς Ἐπικρατείας πρὸς πρόληψιν ἐνδεχομένης γειτνιασεως τῆς πατρίδος τοῦ μέ κράτος ἰσχυρότερον, καὶ τέλος τὴν Μεγ. Ἀνατ. τῆς Γαλλίας, ἣτις, ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς ἀναλαβοῦσα τὸ ἔργον, αἰώρισε τὸν ἀδ. Σκαλιέρην γενικὸν πληρεξούσιόν της.

Ἐκτοτε ἤρχισαν αἱ ἱστορικαὶ ἐκείναι παννυχίδες, αἱ παραγαγού-

σαι τὸ ἀνακηρυχθὲν κατὰ τὴν ἀνάρρησιν τοῦ ἀδ. Μουράτ Σύνταγμα, καὶ ἡ μελέτη τῆς διαπαιδαγωγήσεως καὶ ποδηγητήσεως τοῦ λαοῦ. Ὁ ἀδ. Louis Amiabile, εἰδικὸς συνταγματολόγος, ἐθήκε τὰς βάσεις τοῦ Συνταγματικοῦ Χάρτου, ὁ δὲ ἀδ. Alexandre Hollinsky τὰς βάσεις τῆς παιδείσεως, δι' ἧς ὁ Μουράτ τὰ πάντα ἠλπίζε, λέγων ὅτι ἡ ἐν τοῖς αὐτοῖς κοινοῖς σχολείοις φρόνησις τῶν παιδῶν θὰ συντελέσῃ καὶ θὰ παραγάγῃ τὴν κατὰ τὴν ἀνδρικὴν ἡλικίαν σύμπνοιαν αὐτῶν.

Τὰ πάντα ἔβαινον κατ' εὐχὴν καὶ ἐτέθησαν αἱ βάσεις τῆς μελλούσης Βασιλείας, ἀλλ' ἐπρεπεν ἀκόμη νὰ καταπολεμηθῶσι καὶ αἱ προλήψεις τοῦ λαοῦ. Διὰ νὰ γείνη δὲ τοῦτο ἐπρεπε νὰ μυηθῶσιν εἰς τὰς περὶ ἐλευθερίας, ἰσότητος καὶ ἀδελφότητος ἀρχὰς ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερα πρόσωπα, καὶ ἰδίᾳ τὰ δυνάμενα νὰ ἔχωσιν ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ πλήθους.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁ ἀδ. Κλεάνθης Σκαλιέρης ἱδρύσεν, ἐν ὀνόματι καὶ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Μεγ. Ἀνατ. τῆς Γαλλίας, προσωρινὴν Στ. ἐργαζομένην εἰς τὴν τουρκικὴν γλῶσσαν, ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ἰνβάρι Σαρκιέ» (Φῶς τῆς Ἀνατολῆς). Ἡ Σεβ. Στ. αὐτῆ, περιώνυμος καταστάσα διὰ τὴν ἐν αὐτῇ μύησιν τῶν ἐνδοξότερων πολιτικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν ἀνδρῶν τῆς Τουρκίας, προελείπε τὸ πεδίου διὰ συντόνου καὶ ἀσφαλοῦς ἐνεργείας, ἀνέδειξε τὸ κόμμα τῶν Νεοτούρκων, δηλαδὴ τῶν μεταβολῶν ὀρεγομένων, καὶ κατέρθωσε τσαῦτα, ὥστε ἐν ἐπανειλημμέναις κατὰ τοῦ βασιλεύοντος Ἀβδούλ Ἀζίζ διαδηλώσεσιν οἱ Τούρκοι ἐρρίφθησαν εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν Χριστιανῶν, φωνάζοντες αἰήμεθα ἀδελφοί, «ζήτω ἡ ἰσότης».

Τὸ δυσχερὲς αὐτὸ ἔργον, ὑπὸ ἀφωσιωμένων εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐλευθεροτεκτονισμοῦ ἀνδρῶν ἀναληφθὲν, ἤχθη εἰς πέρας μετὰ τῆς μεγαλειτέρας ἐπιτυχίας καὶ προώριστο νὰ παραγάγῃ τὰ ὠφελιμώτερα ἀποτελέσματα. Ἀλλὰ κακῆ τύχῃ, τὸ ἀνακηρυχθὲν Σύνταγμα, ἡ συσταθεῖσα Βουλὴ, ἣν Χριστιανοὶ καὶ Τούρκοι ὡς ἀντιπρόσωποι τοῦ κράτους ἀπετέλεσαν, καὶ αἱ ἐπενεχθεῖσαι μεταρρυθμίσεις, μόλις ἰδοῦσαι τὸ φῶς τῆς ἐφαρμογῆς, παρτηγωνίσθησαν καὶ ὡς ἄχρηστοι παρερρίφθησαν, διότι αἱ πολιτικαὶ βραδουργίαι, τὰ ἐπιλθόντα ὀδυνηρὰ συμβεβηκότα καὶ αἱ προδοτικαὶ ἐνεργεῖαι τοῦ νῦν Σουλτάνου Χαμίτ κατεβίβασαν τοῦ θρόνου τὸν ἀδ. Μουράτ τὸν Ε'. ἐπὶ τρεῖς μόνον βασιλεύσαντα μῆνας. Τὸ δὲ τεκτ. ἔργον, τὸ ἐπὶ τόσους ἐνιαυτοὺς παρασκευασθὲν, δὲν κατεστράφη, διότι ζῆ ὁ νόμιμος Σουλ-

τάνος, ὁ ἀδ. Μουράτ, ἀλλ' ἀνεκόπη ὑπὸ τῆς ἀπολυταρχικωτέρας βασιλείας πάσης ἄλλης, τοῦ Ἀβδούλ Χαμίτ.

Ὁ ἀδ. Κλεάνθης Σκαλιέρης, καταδιωκόμενος μετὰ τὴν νέαν βασιλείαν, κατέφυγεν εἰς Ἀθήνας, ὅπου καὶ ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν, πιστὸς καὶ ἀφωσιωμένος εἰς τὰς διεπύσας τὸ ἡμέτερον τάγμα ἀρχάς. Ἐξηκολούθει δ' ἐντεῦθεν ἐργαζόμενος ὑπὲρ τοῦ ἀδ. Μουράτ, ἀλλ' ὁ πρόωρος ἔνεκεν τῶν τυχαιωριῶν θάνατος ἀνέκοψε τὴν συνέχειαν τοῦ ἔργου του.

Εὐτυχῶς ὅμως δὴηγίαι τινὲς δοθεῖσαι πρὸ τοῦ θανάτου του καὶ ἐνεργεῖαι τινες, κατ' ἐντολήν του διενεργηθεῖσαι, νέαν ἔδωκαν ζῶν εἰς τὸ ἀπὸ πολλοῦ κοιμώμενον τοῦ Μουράτ ζήτημα καὶ συνέτειναν ἵνα κινηθῇ ἐσχάτως ἡ Μεγ. Ἀνατ. τῆς Γαλλίας, ἐν ἣ καὶ γίνεται ἤδη λόγος περὶ ὑπερασπίσεως τοῦ ἀδ. Μουράτ.

Τοιοῦτος ἐν συνόψει ὑπῆρξεν ὁ τεκτ. βίος τοῦ ἀειμνήστου Κλεάνθους Σκαλιέρη, οὗ τὸ ὄνομα, μετὰ τοῦ ἐνδόξου ἀδ. Μουράτ Ε' συνδέεται στενῶς μὲ τὸ μοναδικὸν καὶ πρωτοφανὲς τεκτ. ἔργον, ὃ ἐδόξασε τὰ τεκτ. χρονικὰ τῆς τελευταίας εἰκοσαετηρίδος καὶ ἀνέδειξε τὸ ἡμέτερον τάγμα ὡς τὸ μόνον δυνάμενον νὰ φέρῃ ἐπωφελεῖς τῆ κοινωνίᾳ καρπούς.

Ἄντ. Ι. Χαλικιόπουλος

ΕΠΙΣΚΕΠΤΑΙ

Αἱ ἐπισκέψεις ξένων ἰδίᾳ ἀδελφῶν ἐν ταῖς Στ. ἡμῶν εἶναι ἀντικείμενον πολλῆς μείζονος σπουδαιότητος, παρ' ὅτι πολλοὶ τῶν ἀδ. φαίνονται νομιζόντες. Ἡ διατύπωσις ἡ πανταχοῦ ἐφαρμοζομένη πρὸς τοὺς ἀδ. ἐπισκέπτας, ὡς γνωστόν, εἶναι ὅτι ἅμα προσερχόμενοι εἰς τὸν πρόναον ἀγγέλλονται, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν, εἰς τὴν Στ. ὑπὸ τοῦ Στεγαστοῦ, ὅστις κατ' ἐντολήν τοῦ Σεβ. κεραιμίζει αὐτοὺς εὐρεθέντας ἐν τάξει εἰσάγει εἰς τὴν Στ. καὶ ὁ ἀδ. Τελετάρχης παραλαμβάνων δὴηγεῖ αὐτοὺς εἰς τὰς οἰκείας θέσεις. Λοιπὸν πολλάκις παρετήρησα ὅτι ἀδ. ἐπισκέπται ἐρχόμενοι ἀφίνονται μόνον τῶν εἰς τὸν πρόναον καὶ τὴν Στ. σπανίως πλησιάζουσιν αὐτοὺς οἱ ἀδ. ἀρκούμενοι εἰς ἀπλοῦν χαιρετισμὸν οἱ ἐπισκέπται δὲ μετὰ τὴν λύσιν τῶν ἐργασιῶν ἀπέρχονται μὲ τὸ παράπονον ἐζωγραφημένον ἐπὶ τοῦ προσώπου τῶν καὶ τὴν πικρίαν ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν

διὰ τὴν ἀδιαφορίαν καὶ ψυχρότητα τῶν ἀδελφῶν. Ἀλλά, ἐν καλῶς ἀντελήφθην τοῦ τεκτον. πνεύματος, τοῦτο κάθε ἄλλο εἶναι ἢ τεκτονισμός. Ἐν τῷ βιβλ. κόσμῳ, ὅπως ἔλθῃ τις εἰς ἐπαφὴν πρὸς ἄλλον προαπαιτοῦνται συστάσεις· παρ' ἡμῖν ἡμῶς τοῦτο θεωρεῖται καὶ εἶναι γελοῖον. Ἡ ιδιότης τοῦ τεκτον. καὶ μόνη εἶναι πληρεστάτη σύστασις καὶ καθιστᾷ τὸν ἔχοντα αὐτὴν ἀδ. εὐπρόσδεκτον ὅπου ὅποτε τῆς γῆς ἤθελεν ἐντύχῃ ἀδελφῷ ἢ Στοᾷ, εἰς ἡμᾶς δ' ἐπιβάλλεται ἱερὰ ὑποχρέωσις νὰ παράσχωμεν πρὸς τὸν ἀδ. ἐπισκέπτῃ πάντα τὰ μέσα εὐαρέστου παρ' ἡμῖν διαμονῆς καὶ νὰ φαινώμεθα πρὸς αὐτὸν χρήσιμοι ὅπου καὶ ὅπως δυνάμεθα, ἐν νῷ ἔχοντες ὅτι οἱ ἐπισκέπται εἶναι οἱ ζῶντες δεσμοὶ τοῦ τεκτονισμοῦ μεταξύ ἀπασῶν τῶν χωρῶν τῆς γῆς· τί θὰ ἐλεγέ τις ἐξ ἡμῶν ἐν μεταβαίνων εἰς Στ. ἐν Ἰαπωνίᾳ, Αὐστραλίᾳ κλπ. ὅν ἀπῆντα τὴν ἀδελφικὴν ἀγάπην καὶ δεξιῶσιν, τὴν ὁποίαν ἐδιδάχθη ὅτι θὰ εὕρισκῃ ἀπὸ περάτων μέχρι περάτων τῆς γῆς μεταξύ ἀδελφῶν; Ἀπ' ἐναντίας δέ, εἴαν χαρὰν θὰ αἰσθανθῇ αἴφνης εὕρισκόμενος μεταξύ ἀδ. ἀλλογλώσσων, ἀλλοφύλων καὶ ἀλλοθρήσκων καὶ εἰς χώραν μακρὰν, δεξιουμένων αὐτὸν μὲ ἀνοικτὰς ἀγκάλας καὶ καθιστώντων τὴν διαμονὴν αὐτοῦ εὐχάριστον καὶ χρήσιμον; — Ἀκριβῶς τοῦτο εἶναι ἐκ τῶν μεγίστων μεγαλουργημάτων τοῦ τεκτον. καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν πάντοτε θερμῶς νὰ δεξιῶμεθα τοὺς ἀδ. ἐπισκέπτας καὶ ἐπισήμως ἐν ταῖς Στ. καὶ ἰδιαιτέρως.

Φίλων.

ΑΝΑ ΤΑΣ ΣΤΟΑΣ

ΑΘΗΝΑ, — ΕΛΕΥΣΙΣ, — ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ.

Ἔνεκα τοῦ ἀξάνοντος θερινοῦ καύσωνος, αἱ τακτικαὶ ἐργασίαι τῶν στοῶν σχεδὸν διεκόπησαν. Ἡ στ. «Ἀθηναῖα» ὤρισε τὰς ἐργ. αὐτῆς κατὰ δεκαπενθήμερίαν, αἱ δὲ λοιπαὶ στοαὶ θὰ συνέρχωνται ἐκτάκτως εἰς ἐργ. τῇ προσκλήσει τῶν Σεβ. ὅποτε παρυστῆ ἀνάγκη.

ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΑΞΙΩΜ. ΠΕΡΙΣΤ. ΡΟΔ. †

Σεμνή καὶ ἐπιβάλλουσα ἐγένετο ἡ ἐγκατάστασις τῶν ἀρχῶν τοῦ Περιστ. «Σοφία» ἐν Κοιλ. Ἀθ. τὴν 29 Μαΐου ε. ε. Τὴν 2-

δραν τοῦ Σοφωτ. κατεῖχεν ὁ ἐνδ. ἀδ. Ροδοκανάκης, ὁ ὑπὸ τοῦ Ἰπ. Ἑλλ. Συμβ. τοῦ 33. ἐπιφορτισθεὶς τὴν ἀναδιοργάνωσιν τοῦ Περιστ. ὅστις διὰ θερμῆς προσλαλιᾶς ἠὲ χαρίστησε τοὺς ἀδ. Ἰπ. Ροδ. † διὰ τὴν συνδρομὴν ἣν παρέσχον αὐτῷ εἰς ἐπιτέλειαν τῆς ἐντολῆς, ἣν ἀνέλαβεν. Ἐἴτα δὲ κληθεὶς προσῆλθεν εἰς τὸν βωμὸν καὶ ἔδωκε τὸν τεκτον. ὄρκον ὁ ἐκλεγείς Σοφωτ. ἐνδ. ἀδ. Α. Κ. Παπαγεώργιος, ὅστις ἀμέσως περιβλήθεις τὸ σῆμα τοῦ Σοφωτ. ἀνῆλθε τὴν ἔδραν καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του. Μετὰ τὴν ὁκομωσίαν τῶν λοιπ. ὁ Σοφωτ. ἀδ. Παπαγεώργιος ἠὲ χαρίστησε τὸ Περιστ. διὰ τοῦ ἐπομένου θερμοῦ λόγου.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί,

«Τῇ ὑμετέρᾳ ἀδελφ. ψήφῳ κληθεὶς ἐπὶ τὴν ἔδραν ταύτην, τὴν πρώτην τοῦ γαλανοῦ ὡς τὸν αἰθριον οὐρανὸν μας συμβολικοῦ τεκτονισμοῦ, κατέχομαι μὲν ὅλος ὑπὸ συγκινήσεως ἄκρας, ὀφείλω δὲ πρὸ παντὸς ἄλλου νὰ ὁμολογήσω, ὅτι αἰσθάνομαι πληρέστατα τὸ μέγεθος τῆς εὐθύνης τὴν ὁποίαν ἀναλαμβάνω.

Ὡς κάλλιον ἐμοῦ γνωρίζετε, εἶναι μακρὰ καὶ επίπονος ἡ ὁδὸς ἣν ἄπαξ τις γεινόμενος ἐλεύθερος τέκτων ἀληθῆς ὀφείλει νὰ διανύσῃ μέχρι τοῦ βαθμοῦ τούτου. Ἐν τῇ κοιλάδι ταύτῃ θὰ ἐνωτισθῶμεν τῆς φωνῆς ἀδελφῶν ἀπὸ πολλοῦ ἀποσχόντων τῶν ἐργασιῶν, θὰ συναυτησώμεν πρόσωπα γνωστὰ καὶ ἄγνωστα, θὰ ἀκούσωμεν ὁνόματα ἀδ. μεθ' ὧν ἀπὸ πολλοῦ συμπράττομεν καὶ αἴτινα πάντοτε ἀγαπῶμεν, πίπτοντα ἐνίοτε ὑπὸ τὴν ἔστω καὶ μικροπαιδίαν, ἀλλὰ καὶ ἀληθῆ καὶ δικαίαν προὴν τῆς φωνῆς τῆς συνειδήσεως, θὰ παρασταθῶμεν εἰς συμπλοκάς καὶ συγκρούσεις ἀδελφικῶν ἰδεῶν. Θὰ ἐπενημησώμεν τέλος καὶ θὰ συγκινηθῶμεν, θὰ εὐχαριστηθῶμεν καὶ θὰ πικρανθῶμεν. Ἀλλὰ μακρὰν ἢ ὀπισθοβουλίαν. Ἀληθῶς μυστήριον ὁ βίος τοῦ τεκτον. Εἰς τὸ μέγα τοῦτο μυστήριον τῶν ἐνταῦθα εἰσελευσομένων μὲ προσεκαλέσατε νὰ ὀδηγήσω ὑμᾶς διὰ τοῦ φωτός τῶν γνώσεών μου, μεταλαμπαδευσόμενον ἐκ τοῦ ὑμετέρου. Τῆς ὀδηγίας θὰ προπορευῆται τὸ φῶς τοῦ νικᾶν ἐαυτόν.

Μυσθηθεὶς λοιπὸν τῇ ὑμετέρᾳ ἐνταλτικῇ ψήφῳ πρώτος μεταξύ ἰσοτίμων καὶ ἀνωτέρων μου, πῶς νὰ μὴ εὐχαριστήσω ἐπὶ τῇ τιμῇ ταύτῃ τοὺς αἰτίους τῆς τοιαύτης ἐντολῆς, ἣτις εἶναι καθήκον, ἀλλ' ἅμα καὶ δικαίωμα, ἣτις εἶναι ὑποχρέωσις, ἀλλ' ἅμα καὶ εὐφροσύ-

νη; Πῶς νὰ μὴ ἀποτίσω εὐλαβοῦς ὑπηκόου εὐχαριστίας πρὸς ἐκείνους, οἵτινες μετὰ τῆς ἐγκρίσεως τῆς ὑμετέρας ψήφου ἐγένοντό μοι χορηγοὶ τῆς χαρᾶς νὰ καλῶ αὐτοὺς συναδέλφους ἀντὶ διδασκάλων; Καὶ πῶς νὰ παραλείψω τὴν ἔκφρασιν εὐγνωμοσύνης ἀνυποκρίτου, ἣν πέποιθα ὅτι καὶ πάντες συμμερίζεσθε καὶ αἰσθάνεσθε, πρὸς τὴν ὑψίστην ἡμῶν ἑλληνικὴν τεκτονίαν. ἀρχὴν, ἣτις ἐκύρωσε τὰ δόξαντα ὑμῖν;

Ἦμεῖς μὲ ἐξελέξατε καὶ ὑπακούω. Εἶμαι λοιπὸν ὑμέτερος καὶ τὴν καρδίαν μου θὰ σκοπῶσι τῶν ἡμερῶν μου αἱ φροντίδες καὶ τῶν νυκτῶν αἱ ἀγρυπνίαι. Εἶθε δὲ νὰ ἐπαναλάβω ὅ,τι ἔλεγε ὁ Πύρρος πρὸς τοὺς Ἡπειρώτας τοῦ «δι' ὑμᾶς ἀετὸς εἰμι· πῶς γὰρ οὐ μέλω, τοῖς ὑμετέροις ὄπλοις ὡσπερ ὠκυπτέροις ἐπαιρούμενος;»

Οὕτω καὶ ἐγὼ εἰς τὴν ὑμετέραν θὰ ἐπερείδωμαι βοήθειαν καὶ συνδρομήν, ὅπως ἀνέλθωμεν εἰς τὸ ὕψος τῶν ἐργασιῶν μας ἐπισκοποῦντες τὸ παρελθόν, βλέποντες τὸ ἐνεστὸς, σκεπτόμενοι τὸ μέλλον. Οὕτω καὶ ἐγὼ θὰ ἐπερείδωμαι εἰς τὰς πτέρυγας σας ὅπως ποιήσωμεν ἐναοξίν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Περιστί.· τούτου, χωρὶς νὰ φαντάζωμαι ὅτι εἶμαι ἀετὸς ὡς ὁ Πύρρος. Καὶ θὰ εἶναι χαρὰ μου καὶ καύχημα νὰ ἐλπίζω, ὅτι παραδεδομένος εἰς τὰς ὑψηλὰς ἡμῶν ἐργασίας, ἐν μέσῳ τοῦ πολυκνυμάντου αὐτῶν, θὰ δύναμαι νὰ θερμαίνωμαι ὑπὸ τῆς πεποιθήσεως, ὅτι μεταξὺ μυσταγωγῶν, ὑμᾶς, φίλτατοι ἀδ.· ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων μου ἐθεώρησα ὡς ὠκύτερά μου».

Γενομένης κατόπιν χειροκρουσίας χαρμοσύνου ὑπὲρ τοῦ Σοφί. καὶ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Περιστί.· ἐλύθη ἡ συνεδρία, πάντων εὐχομένων ὑπὲρ τῆς εὐδοκίᾶς τῶν ἐργ.· αὐτοῦ ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ ἑλληνικοῦ τεκτονισμοῦ.

Α. Βουζάκης.

L É O T A X I L

Ἐν συγγράμματι τοῦ ἐκδοθέντι κατὰ τὸ 1879 ὑπὸ τὸν τίτλον «c' est nous qui fouettons ces vieux polissons» ὁ διαβόητος οὗτος συγγραφεὺς Léo Taxil ἀναφέρει ἐν τῷ προλόγῳ μεταξὺ ἄλλων καὶ τάδε :

«Λοιπὸν οἱ κληρικοὶ μας ἀδυνατοῦσι καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ὀξυτάτην κρίσιν τοῦ παρόντος ἀγῶνος ν' ἀναχαιτίσωσι τὰ αἰσχρὰ αὐτῶν παθη. νὰ μετριάσωσι τὴν ἡγῆν των καὶ νὰ περιστείλωσιν, ἔστω καὶ

κατ' ἐλάχιστον, τὴν ροπήν των πρὸς τὴν κτηνωδίαν. Ἐμπρός, ὦ Μῶμμε, γενοῦ ὑπὸ τὴν ἐκδικητικὴν μου γραφίδα συρίζον μαστίγγιον, καὶ σύ, ὦ ἀγανάκτησίς μου, ἔσο ὁ κόπανος, ὁ ἀφίνων ἴχνη ἐπὶ πτῆς σαρκός. . . . Εἰς τὰ γόνατα, ὦ ὑποκριταί, εἰς τὰ γόνατα ὦ ποῦτιδανοὶ καὶ βρωμεροὶ κληρικοὶ! οὐδὲν ἔλεος ὑπὲρ τῶν διαφθορῶν πτῆς νεότητος, οὐδὲν ἔλεος ὑπὲρ ἀνάνδρων, καταστρεφόντων μικρὰ παιδία! Ἐκβάλετε τὰ ράσα σας ἀχρεῖσι! Θὰ πλήξω δυνατὰ καὶ πρᾶγδαίως τοὺς βδελυροὺς σοδομίτας. . . . τοὺς ἀπατεῶνας, τοὺς ἐπινοοῦντας θαύματα, τοὺς διεφθαρμένους, εἴτε ἀπλοῖ εἶνε οὗτοι, εἴτε ἀνώτατοι ποντίφηκες τιαροφόροι.

Εἰσερχόμενος εἶτα εἰς τὸ θέμα τοῦ ἀναγράφει ἀποσφραγματικῶς. «Πᾶς θρησκός εἶνε ἐξ ἀνάγκης βλάξ.» Κεφάλαιον τοῦ βιβλίου τοῦ ἐπιγράφει.

«Δηλητήρια τῶν καθολικῶν ἱερέων καὶ αἰμομίχται ποντίφηκες.» Ἔτερον δέ: «Ἡ κληρικὴ φυλλοξήρα» καὶ κατωτέρω ἐπινοῶν κακουργήματα παπῶν ἀναφέρει Ἰωάννην τὸν VI τὸν Βόργιαν Σέξτον γ'. (432) Σιλβέριον (536) Βιγίλιον (538) Πελάγιον (555) Σέργιον α'. (689) τὴν πάπισσαν Ἰωάννην, Ἀδριανόν β'. (879) Βενέδικτον δ'. (900) Σέργιον (904) Ἰωάννην θ'. (931) καὶ πλῆθος ἄλλων παπῶν μέχρι Πίου τοῦ Γ'. περὶ οὗ γράφει ἐπὶ λίξεσι «Pie VI (1774) acheta la tiare, fut à la fois adultère sodomite et incertain, il renouvella tous les crimes d'Alexandre VI. Mais en voila assey Pouah!

Καὶ μὲ τὴν λέξιν αὐτὴν περατοῖ τὸ σύγγραμμα.

Τώρα ἂς παραβάλωμεν καὶ τὸν ἐπίλογον τοῦ τελευταίου περὶ τεκτονί.· συγγράμματός του, οὗτινος εἶδομεν ἐσχάτως καὶ παρ' ἡμῖν τὴν μετάφρασιν.

«Καὶ λοιπὸν, ὅσοι ἐξ ἀμαθείας ἠρνήθησαν μέχρι σήμερον τὴν μεγαλήν Χριστιανικὴν ἀλήθειαν περὶ ἀναμαρτήτου τοῦ πάπα, δύνανται νὰ πεισθῶσι καὶ νὰ ὁμολογήσωσι μεθ' ἡμῶν, ὅτι εἶναι καλῆς πίστεως ἄνθρωποι, ὅτι ἡ παπασύνη, ἀποσκορακίζουσα τὸν τεκτονί.· ἀπὸ τῆς ἐνάρξεώς του, ἀπέδειξε διαύγειαν νοῦς θαυμασίαν καὶ ἐφανέρωσεν εἰς ἅπαντας τοὺς λαοὺς τῆς Γῆς, ὅτι πᾶς λόγος ἐκπεμπόμενος ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς Καθίδρας τοῦ Βατικανοῦ, εἶνε λόγος ἀναμαρτήτος (!)».

Τσιούτο τὸ ποῖον τοῦ εἰρημένου συγγραφέως, οὗτινος τὸ περὶ τεκτονί.· σύγγραμμα ἀνεστάτωσε τελευταῖον (εὐτυχῶς πρὸς στιγμήν) καὶ τὴν ἡμετέραν κοινωνίαν.

Φίλων.

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΜΕΓ.: ΑΝ.: ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΕΚΤ.: ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1893—96

Καθ' ἃ διὰ τοῦ τελευταίου φύλλου ἀνηγγείλαμεν, ἡ γενικὴ συνέλευσις τῆς Μ.: Αν.: τῆς Ἑλλάδος, συνισταμένη ἐκ τῶν ἐκλεγέντων ἀντιπροσώπων τῶν Σ.: Στοῶν καὶ τῶν ἀποτελούντων τέως μέρος τοῦ Συμβ.: συνήλθεν εἰς ἐργασίαν τῇ 6ῃ Ἰουνίου ε.ε. ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἐν τῷ τεκτ.: μεγάρῳ πρὸς ἐκλογὴν τοῦ μέλλοντος νὰ διαχειρισθῇ τὴν διοικητικὴν ἐξουσίαν τοῦ ἑλληνικοῦ τεκτονισμοῦ Συμβουλίου κατὰ τὴν τριετὴν περίοδον 1893—1896.

Τῆς συνελεύσεως προήδρευεν ὁ ἀδ.: Δ. Καλύβας, προσθ.: Μ. Διδ.: κωλυομένου ἕνεκα κακοδιαθεσίας καὶ παραχωρήσαντος αὐτῷ τὴν ἔδραν τοῦ ἀδ.: Μ.: Διδ.: Ν. Λαμασκηνοῦ.

Μετὰ τὴν τυπικὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀντιπροσώπων τῶν διαφόρων στοῶν ἡ συνέλευσις προέβη εἰς τὴν διὰ δελτίων ψηφοφορίαν, καθ' ἣν ἐπλειονοψήφησαν οἱ κάτωθι κατὰ σειράν δεκαπέντε ἀδ.: οὔτινες θ' ἀποτελέσωσι καὶ τὸ Συμβούλιον τῆς Μ.: Αν.: τῆς Ἑλλάδος ἦτοι 1) Ν. Λαμασκηνοῦ, 2) Δ. Καλύβας, 3) Κ. Κατακουζηνός, 4) Δ. Κ. Παπαγεώργιος, 5) Ν. Σωροκιάδης, 6) Φ. Σερπιέρης, 7) Ν. Μοσχάκης, 8) Αθ. Βουζάκης, 9) Θ. δὲ Χελδράιχ, 10) Ε. Τσίλλερ, 11) Σ. Στεφάνου, 12) Δ. Λαμουλιάνος, 13) Αθ. Δουρούτης, 14) Δ. Φωτόπουλος, 15) Ν. Φίλων.

Το Σ.: τῆς Μ.: Ἀνατ.: συνελθὼν τὴν 26ην Ἰουνίου εἰς τακτικὴν συνεδρίασιν ἐνήργησε τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Μ.: Ἀνατ.: καὶ τῶν διαρκῶν ἐπιτροπῶν κατὰ τὰ νενομισμένα καὶ ἐν πλήρει τάξει καὶ συμπνοίᾳ. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς τῶν ἀξιωματικῶν ἔχει ὡδὲ πως:

Μεγ.: Διδ.: ἀδ.:	Ν. Λαμασκηνοῦ
Α'. Προσθ. Μ.: Διδ.: ἀδ.:	Δ. Καλύβας
Β'. " " " "	Φ. Σερπιέρης
Α'. Μεγ. ἐπ.:	Ν. Μοσχάκης
Β'. " " " "	Ν. Σωροκιάδης
Μεγ. Γραμ.:	Σ. Στεφάνου
» Θεσ.:	Ν. Φίλων
» Ρητ.:	Ι. Λαμουλιάνος
» Ἐλεον.:	Θ. Χελδράιχ

Μεγ.: Τελετ.:	Α. Βουζάκης
» Ἀρχιτ.:	Ε. Τσίλλερ
» Ἀρχ.: Φο.:	Δ. Φωτόπουλος

Ἐπιτροπαὶ δὲ ἐξελέγησαν αἱ ἑξῆς:
Διοικητικὴ οἱ ἀδ.: Φ. Σερπιέρης, Κ. Κατακουζηνός, Ι. Λαμουλιάνος, Αθ. Βουζάκης.

Δικαστικὴ οἱ ἀδ.: Ν. Μοσχάκης, Δ. Φωτόπουλος, Α. Καλύβας, Δ. Κ. Παπαγεώργιος, Κ. Κατακουζηνός.

Οἰκονομικὴ οἱ ἀδ.: Ἄνδρ. Καλύβας, Δ. Κ. Παπαγεώργιος, Αθ. Βουζάκης.

Ἐξωτερ.: σχέσεων οἱ ἀδ.: Ν.: Σωροκιάδης, Σ.: Στεφάνου, Ν. Φίλων.

Ἐπισήμου δελτίου οἱ ἀδ.: Θ.: δὲ Χελδράιχ, Ν.: Μοσχάκης.

Τὴν προσδοκίαν ἡμῶν, ὅτι τὸ νέον ἐκλεγέν Συμβ.: τῆς Μεγ.: Ἀνατολῆς θέλει ἐργασθῇ ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς τοῦ ἑλλ.: τεκτονισμοῦ καὶ τῆς καθόλου τεκτ.: ἰδέας ἐν Ἑλλάδι, εὐχόμεθα ὅπως ἐπαληθεύσῃ τὰ πράγματα.
Α. Βουζάκης.

ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗΣ ΤΕΚΤ.: ΔΙΔ.: Α' ΒΑΘ.:

Μγ.: ἀδ.:

Ἡ ἐλευθέρᾳ τεκτ.: περιλαμβάνει ἐν τῇ ἐνεργείᾳ αὐτῆς ὄρια εὐρύτατα, ἔχει δὲ σκοπὸν εὐγενέστατον, τοῦτέστι τὴν καλλιέργειαν καὶ βελτίωσιν τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας, διδάσκουσα τὰ μὲλη αὐτῆς διὰ μαθημάτων, ἅτινα καλύπτονται δι' ἀλληγοριῶν καὶ κοσμοῦνται διὰ συμβόλων. Δράσασα σπουδαίως ἐν καιροῖς χαλεποῖς, καθ' οὓς ἡ ἐλευθερία τῆς συνειδήσεως καὶ τοῦ πνεύματος κατεδιώκετο ὑπὸ τῶν τυραννικῶν πολιτευμάτων καὶ κατεπολεμεῖτο ὑπὸ ταγμάτων ἀντιθέτου ἔχοντων πρὸς ταύτην ἰδέαν καὶ συμφέροντα. ἠναγκαζέτο νὰ ἐργάζεται ἐν τῷ σκότει καὶ ἐν τοῖς ὑπὸ τὴν γῆν σπηλαίοις, ὅπως δυνήθῃ νὰ ἱπιτελέσῃ τὸν ὑψηλόν, τὸν μέγαν αὐτῆς προορισμόν. Ἐντεῦθεν περιεβλήθη μυστηριώδη χαρακτῆρα, παριστώσα τοὺς σκοποὺς αὐτῆς διὰ συμβόλων, τὰ δὲ μὲλη αὐτῆς, μὴ τελμῶντα νὰ ἐκδηλώσιν ἐν τῷ κόσμῳ τὸν χαρακτῆρα αὐτῶν τοῦ ἐλευθέρου τέκτονος, ἰθέσπισαν σημεῖα, κρούσεις, χαιρετισμοὺς συμβολικοῦς, ὅπως ἀναγνωρίζωνται μεταξύ των, ἅτινα καὶ ἡμεῖς πα-

ραλαβόντες τηρούμεν· διὰ τοῦτο δὲ εἰσήχθητε ἐν τῷ σκότει ἀγνοοῦντες ποῦ διευθύνετε τὰ βήματά σας. Πρὶν ἢ εἰσαχθῆτε σας ἀφῆρσαν τὰ μέταλλά σας καὶ ἐγένεσθε δεκτοὶ ἐν καταστάσει πτωχείας, ἵνα ἐνθυμῆσθε ν' ἀνακουφίζητε τοὺς ἀδελφούς σας, ὅταν εἶνε ἀξιοὶ τοιαύτης, καὶ μὴ κλείετε τὰ ὠτά σας εἰς τὰς κραυγὰς τῆς ἀδημονίας τοῦ πάσχοντος ἀνθρώπου.

Εἶχατε δεδεμένους τοὺς ὀφθαλμούς, ἵνα, ἐὰν τυχὸν δὲν ἠθέλατε νὰ ὑποβληθῆτε εἰς τινα ἐκ τῶν τύπων τῶν ἀπαιτουμένων κατὰ τὴν μύησιν τοῦ τέκτονος, ἐξαχθῆτε τῆς Στ.· χωρὶς νὰ ἴδητε τὴν μορφήν αὐτῆς, καὶ ἵνα διδαχθῆτε ὅτι, ὡς σεῖς ἐγένεσθε δεκτοὶ ἐν καταστάσει σκότους, οὕτω ὀφείλετε καὶ νὰ τηρῆτε τὸν βίβ.· κόσμον ἐν τῷ σκότει ὡς πρὸς τὰ τεκτ.· μυστήρια.

Εἰσήχθητε γυμνόποδες, διότι ἡ Στ.· ἡμῶν θεωρεῖται ἱερὸν ἔδαφος, διότι ἐνταῦθα καλλιεργοῦνται ἀδιαλείπτως τὰ εὐγενέστερα καὶ ὑψηλότερα τῶν αἰσθημάτων, αἱ πάγια ἰδέαι τῆς ἀρετῆς καὶ αἱ αἰώνια ἀρχαὶ τῆς ἠθικῆς.

Εἰς τὴν θύραν τοῦ ναοῦ τούτου εἰσελθόντες ἠρωτήθητε ποῦ στηριζόμενοι ἐλπίζετε νὰ γίνητε δεκτοὶ ὡς τέκτονες, ἀπηντήσατε δὲ εἰς τὸ ὅτι ἐγεννήθητε ἐλεύθεροι καὶ χρηστῶν ἡθῶν, διότι μόνον δίκαιοι, εὐθεῖς καὶ ἐλεύθεροι εἶνε ἀξιοὶ εἰσδοχῆς ἐν τῷ ἡμετέρῳ τάγματι, ἐλεύθεροι δὲ εἶνε οἱ μὴ ὄντες δούλοι τῶν παθῶν αὐτῶν καὶ μὴ ἔχοντες τὰ διεφθαρμένα ἦθη τῆς δουλείας, ἧτις μολύνει τὰς ἀληθεῖς ἀρχὰς τῆς ἐλευθερίας, ἐφ' ὧν στηρίζεται τὸ τάγμα ἡμῶν.

Τὴν ἐννοιαν τῶν δοκιμασιῶν, εἰς ἃς ὑπεβλήθητε, ἱκανῶς σας ἠρμήνευσεν ὁ Σεβ.· Διδ.· ἀπομένει ἤδη νὰ σας δοθῇ ἐξήγησις τῶν ὅσων περὶ ὑμᾶς βλέπετε ἀντικειμένων, καὶ ἐφ' ὅσον τοῦτο ὁ βαθμὸς σας ἐπιτρέπει.

Ἀποκαλύψαντες τοὺς ὀφθαλμούς σας εἶδατε τὸν ἥλιον, τὴν σελήνην, τοὺς μεγάλους τούτους φωτοβόλους ἀστέρας, ἐν τῷ μέσῳ δὲ αὐτῶν τὸν Σεβ.· Διδ.· διότι ὁ διδ.· τῆς Στ.· ἐλευθεροτεκτόνων παραβάλλεται πρὸς τοὺς μεγάλους τούτους φωστῆρας· ὡς δὲ διὰ τῆς εὐεργετικῆς ἐνεργείας ἐκείνων ἡδηγούμενοι ἐπὶ τὰ ἔργον δυνάμεθα ὡς ἄνθρωποι νὰ ἐκπληρῶμεν τὰ καθήκοντα τοῦ κοινωνικοῦ βίου, οὕτω διὰ τῆς φροντίδος καὶ διδασκαλίας τούτου ὡς τέκτονες ἐκπληροῦμεν τὰ καθήκοντα, ἅτινα μᾶς ἐπιβάλλει ὁ τεκτονισμὸς.

Περίξ τοῦ βωμοῦ τούτου, ἐφ' οὗ ἕστητε ὅπως ὁμώσητε τὸν ὄρκον τοῦ τεκτ.· βλέπετε τὰ ἐργαλεῖα τοῦ ἐλ.· τεκτ.·, παρὰ δὲ τὴν

βορειοανατολικὴν γωνίαν λίθον τραχύν ἀκατέργαστον. Ὁ λίθος οὗτος συμβολικῶς ἐξεικονίζει τὸν ἄνθρωπον ἐν τῇ νηπιότητι αὐτοῦ. Ὡς ὁ λίθος οὗτος διὰ ὧν ἐργαλείων ἐκείνων ἀποβάλλει πᾶν περιττὸν μέρος ἀνώμαλον, λειαινεται καὶ παρασκευάζεται καθιστάμενος κατάλληλος διὰ τὴν σκοπούμενην οἰκοδομήν, οὕτω καὶ ὁ ἄνθρωπος, καλλιεργῶν τὸν νοῦν αὐτοῦ, ἀποβάλλων πᾶν ἐλάττωμα καὶ προσκτώμενος πᾶσαν ἀρετὴν, καθίσταται τέλειος πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ καὶ μέλος τῆς πεπολιτισμένης κοινωνίας.

Τὸ μωσαικὸν ὄαπεδον, ἐνῷ ἀφ' ἐνὸς δηλοῖ τὸ πολλαπλάσιον τῶν ἀντικειμένων, ἅτινα κοσμοῦσι τὴν δημιουργίαν, ἀφ' ἑτέρου σας δεικνύει ὅτι τὰ βήματά σας βαίνουν εἰς τὸν βίον ἐπὶ διαφόρων ἀβελθίων περιπετειῶν. Ὅτι ἐπομένως ἐν τῷ βίῳ ὀφείλετε νὰ προσέχητε εἰς τὰ διαθήματά σας καὶ νὰ περιπατῆτε εὐθέως, ὡς τέκτονες δὲ ἀναλογιζόμενοι ὅτι οὐδὲν βέβαιον ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, ὀφείλετε νὰ ρυθμίζητε τὰ διαθήματά σας πρὸς τὴν λογικὴν, ἀκούοντες τὴν φιλανθρωπίαν, τηροῦντες τὴν ὁμόνοιαν, ζῶντες ἐν ἀδελφικῇ ἀγάπῃ μετὰ τῶν ὁμοίων σας, ὅπως, εἴποτε κλονισθῆτε ἐπὶ ἀνίσων βημάτων, εὐρητε βραχίονα, ὅστις νὰ σας στηρίξῃ ἐν τῇ κοινωνικῇ σταδιοδρομίᾳ.

Ὡμόσατε ὄρκον ἐπὶ τοῦ διαθήτου καὶ τοῦ γωνιαμέτρου, τοῦτο δὲ ὑπεμφάνει ὅτι ὠμόσατε, ἵνα πᾶσιν πράξιν σας ρυθμίζητε κατὰ τοὺς κανόνας τῆς εὐθύτητος καὶ τῆς δικαιοσύνης, ἐδιδάχθητε δὲ ὅτι πᾶν βῆμά σας πρέπει νὰ εἶνε κανονικὸν καὶ μεμετρημένον, ὡς τὸ γωνιαμέτρον, ὅπερ διαγράφετε προσαρμόζοντες τὴν δεξιὰν πτέρναν εἰς τὴν ἀριστεράν καὶ σχηματίζοντες οὕτω ὀρθὴν γωνίαν.

Ἐξ ὅλων τούτων βλέπετε ὅτι ἡ ἐλευθερά τεκτονικὴ εἶνε τέχνη διδάσκουσα τὸν ἄνθρωπον ἵνα συνετῶς καὶ σοφῶς κρίνῃ καὶ ἀποφασίζῃ περὶ παντὸς πράγματος ἀναλογιζομένου εἰς τὸν βίον αὐτοῦ, ὥστε μῆποτε αἰσθανθῇ μῶμον ἐν τῇ ἰδίᾳ συνειδήσει, νὰ εἶνε εὐθεῖς καὶ δίκαιος. Ἄνευ τῆς ἐνασκήσεως τῶν ἀρετῶν τούτων ἠθελε κατισχύσει πάσης κοινωνίας ἄνομος βία, πᾶσα δὲ κοινωνικὴ σχέση ἠθελεν ἐκλείψει. Ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀληθείας οἰκοδομοῦσης τῆς ἐλευθερᾶς τεκτονικῆς, ἀγάλλομαι διὰ τὴν ἀπόκτησιν μαθητῶν, οἵτινες ἔρχεσθε ὅπως ἐργασθῆτε μεθ' ἡμῶν εἰς τὴν οἰκοδομήν ταύτην. Εἶθε δὲ ἐπὶ τοῦ λίθου, ἐν ἃ-

νελάβετε να κατεργάσητε, να ιδρύετε οικοδόμημα τέλειον και πρό-
ξενον τιμής εις τους κτίστας.

Καρ Καλλιώρας

Γραμ. της εν Πάτραις Στ. «Αρχαίος Αστήρ» αρ. 6.

ΑΔΕΛΦΙΚΑ ΣΥΜΒΑΝΤΑ

Δοκιμασίαν σκληράν υπέστη ο αδ. Ν. Αναστασιου απόλασας ένδεκαετής
θυγάτριον μετά μακράν νόσον, καθ' ης δέν ισχυραχ ούτε τών γονέων ή
στοργή ούτε της έπιστήμης ή έπιμέλεια. Συλλυπούμεθα τόν αδ. Αναστα-
σιου επί τώ δυστυχήματι και εύχόμεθα αύτῳ τήν έξ ύψους παρηγορίαν.

— Τήν καλλίμορφον και διά πάσης άρετής πεποικισμένην κόρην του σε-
βαστου Μεγ. ήμων διδασκάλου αδ. Ν. Δαμασκηνου δεσποινίδα Ελένην ή-
νωσαν ή θύμναιος εις εύτυχή και εύδαιμόνα συμβίωσιν μετά του έκλεκτου της
καρδίας της κ. Νικολ. Τριγγέτα, ύποπλοιάρχου του Βασιλικου ήμων ναυτι-
κου, έν μέσω τών εύχών τών γονέων, συγγενών και φίλων. Η «Αθηνα»
άδελφικόν καθήκον έκπληρούσα συγχαίρει τόν αδ. Μεγ. Διδ. επί τῷ εύ-
τυχει γεγονόςτι. Ένοσσε τάς εύχάς της υπέρ της εύτυχίας και άνεφέλου συμ-
βιώσεως του νεαρου ζεύγους, οἳ οί καρποί έστωσαν άντάξιοι τών έλπίδων
τῶν συγγενουσάσων σεβαστών οίκογενειών.

— Τηλεγραφικῶς ήγγέλθη ήμιν εκ Τρικιάλων ὅτι έτελείσθησαν οί άρρα-
βῶνες της σεμνης και έπεράστου δεσποινίδος Καλλιόπης Δ. Δημάκη, άδελ-
φης του αείθθι αδ. Ν. Δημάκη σχολάρχου, μετά του καλλίστου νέου κ.
Γεωργίου Τρ. Γεωργιάδου, λογιστου της Έθνικης Τραπέζης. Η «Αθηνα»
εύχεται τοις μνηστευθείσι ταχίστην τήν στέψιν και άνθόσπαρταν τόν βίον, τῷ
δὲ άγ. αδ. Δημάκη και πάση τῇ οικογενείῃ του έκφράζει τά συχαρητή-
ριά της επί τῷ εύτυχει γεγονόςτι.

Επί δεκαπενθήμερον ζμεινεν οίκουρῶν έξ άσθενείας ούχι μὲν έπικιν-
θόντου, άλλ' ήγήρας λίαν ά άγ. αδ. συτεργάτης και συνεκδότης της «Αθη-
νας» Αντώνιος Ι. Χαλικιόπουλος Αί εύχαι τών αδ. πάντων και της «Α-
θηνάς» ίδια βοηθοῦσι τήν βαίνουσαν γοργῶς άνάρρωσιν του φιλτ. αδ.
Χαλικιούπουλου.

— Μιτά δεινήν και έπικίνδον νόσον άνέκτησε τελείως τήν υγίαν του
ο αδ. Στ. Στεφάνου, Σεβ. της Σ. Στ. «τό Πανελλήτιον» και Μεγ.
Τρ. της Μεγ. Ανατολής.

— Επανέκαρψεν εκ της άνή της πρωτενοῦσας τῶν βαλκανικῶν κρατῶν
μακρῶς αύτου περιοδείας ο αδ. Ν. Μοσχάκης, Γραμματεὺς της Δ. Τ. του
Διαδόχου, ὃν μετά χαρῶς ήπειδῶν πάντες οί αδ. .

— Διατρέφει ένταῦθα ο έν Σύμφ. Ιατρος αδ. Θ. Καμπάνης.

— Διατρέφει από Ικανῶν ήμερῶν ένταῦθα ο παλαίμαχος του τεκτονισμού
ὀπαδός αδ. Σπυρ. Καραϊσκάκης, ύποστράτηγος.

— Επανήλθεν εκ Βιέννης μετά μηνιαίαν άπουσίαν ο αδ. Γω. Μετ-
λαπόρτας.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΛΕΩΝ. ΜΗΣΙΟΣ ΚΑΙ Σ^Α
ΕΡΓΟΛΑΒΟΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ
40 — ὁδός Σταδίου — 40

Γ. ΖΑΒΟΡΙΤΗΣ
ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΗΣ
κάτωθεν ὑπουργείου Δικαιοσύνης
ὁδός Ἑρμοῦ και ὁδός Πανεπιστημίου

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΡΙΑ
Κ. ΓΙΑΝΝΑΚΗ ΚΑΙ ΡΗΓΟΥ
ὁδός Ἑρμοῦ και ὁδός Πανεπιστημίου

ΑΘ. ΒΥΡΙΝΗΣ ΚΑΙ ΥΙΟΣ
ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟΙ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΟΙ
ΕΝ ΘΗΒΑΙΣ

ΚΑΖΗΣ ΚΑΙ ΜΑΡΑΓΚΟΣ
ΕΜΠΟΡΟΙ ΚΟΜΨΟΤΕΧΝΗΜΑΤΩΝ
ὁδός Ἑρμοῦ

Κ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΑΚΗΣ
ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΑΠΟΙΚΙΑΚΩΝ
ὁδός Σταδίου αρ. 44

ΑΔΕΛΦΑΙ ΚΑΝΤΑ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΙ
ὁδός Σταδίου ἀριθ. 40
(ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου ἐν ὁδῷ
Σταδίου ἀπέναντι Ὑπουργείου
Δικαιοσύνης)

ΙΩΑΝ. ΔΟΥΚΑΣ
ΖΩΓΡΑΦΟΣ
ὁδός Πραξιτέλους
Ἀπέναντι
Ὑπουργείου Ναυτικῶν

ΣΤ. ΛΕΟΝΤΙΔΗΣ
ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟΣ
ὁδός Βουλῆς

ΣΟΥΡΜΕΛΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΩΝ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὁδός Ὁφθαλμιατρείου

Κ. ΣΑΜΙΟΣ
ΑΔΑΜΑΝΤΟΠΩΛΗΣ
ΠΛΟΥΣΙΑ ΣΥΛΛΟΓΗ ΚΟΣΜΗΜΑΤΩΝ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ
Ὁδός Ἑρμοῦ